

Carl en Floris Arnauts

Vader en zoon Arnauts hebben sinds elf jaar een gemeenschappelijke passie: blondes fokken voor de keuringstop.

Ras:	blonde d'Aquitaine
Aantal stuks:	12 (jong en oud)
Aantal hectare:	10 (grasland)
Ambitie:	keuringskoeien fokken

Floris Arnauts: 'Een keuring is altijd leerzaam, zelfs als je laatste wordt in een rubriek'

Olympische gedachte heerst

Ze zijn gek van blondes, Carl en Floris Arnauts. Topkwaliteit fokken is hun gezamenlijke ambitie. Vader en zoon kijken zowel voor hun fokkerij als hun management veel naar wat er gebeurt in Frankrijk, het land van oorsprong, en passen het zelf toe.

tekst **Guy Nantier**

Carl en Floris Arnauts. Vader en zoon zijn sinds een aantal jaren stevast terug te vinden in de keuringsring met hun blonde d'Aquitainedieren. Op

de laatste nationale keuring te Libramont zorgden zij, samen met collega Carl Mintjens uit Oostmalle, voor een derde van het deelnemingsveld.

De fokkers uit het Vlaams-Brabantse Glabbeek worden ook wel als de Vlaamse 'diehards' in het blonderas gezien. 'Ja, wij waren in Libramont met zes dieren,

Saxodochter Vikie kreeg een wildcard voor de SIMA in Parijs

Voor de aanwas wordt gewerkt met de natuurlijk dekkende stier Capon (v. Leo)

bijna onze ganse stal,' grapt vader Carl Arnauts (58).

Om hun passie voor fokkerij en keuringen te onderstrepen doet Floris (32) het verhaal van hun deelname aan de Franse blondekeuring op de SIMA te Parijs dit voorjaar. 'Wij waren er op uitnodiging met de achtjarige Saxodochter Vikie en haar tweeling. Haar kampioentitel bij de zoogstellen in maart 2012 in Libramont bezorgde ons een wildcard. Ze eindigde in Parijs in haar rubriek op een vijfde plaats op zeven deelnemers. Een bijzondere deelname om in te kaderen ondanks de verre plaatsing. De hobby mag wat kosten, alhoewel ik er via de verkoop van fokmateriaal niet één euro bij inschiet. Ik geef toe: ik ben een keuringsfokker. Ik vind daar geen doekjes om. En keuringen zijn bovendien ook een beetje reclame.'

Sazy grote voorbeeld

Terug naar Libramont 2013. In tegenstelling tot hun Antwerpse collega Mintjens waren ze niet zo succesvol, maar dat deert hen niet. Floris Arnauts: 'Wij hadden door tijdgebrek – wij werken beiden voltijds buitenshuis – verzuimd de conditie van de dieren extra te verzorgen. Als je de top wilt bereiken, moet je de dieren enkele maanden op voorhand het nodige krachtvoer verstrekken en de conditie opvolgen. Dat hebben we dit jaar niet gedaan, maar het zal ons niet meer overkomen. Niet getreurd echter, zelfs als je laatste wordt in een rubriek is een keuring leerzaam. Je kunt je dieren eens vergelijken met andere dieren. En met het professionele commentaar weet je waar de minder goede punten zitten.'

De opstart van het fokbedrijfje in 2002 geschiedde met twee aangekochte Fran-

se dieren bij Patrick Sazy: Poupée (v. Jirens) en Poupoune (v. Mistral). Beide dieren zijn nu veertien jaar oud. De eerste heeft al tien maal gekalft de andere al elf maal. Zij vormen met de eerder genoemde Vikie, eveneens uit de stal van Sazy afkomstig, de drie stammoeders van het bedrijf.

'Patrick Sazy is ons voorbeeld van hoe we het graag voor elkaar zouden hebben,' vertelt Carl, 'een homogene, handmakke veestapel, met veel raskwaliteiten: groot, lang, met een breed bekken, fijn in bot en huid en tarwekleurig waarmee je meer dan een decennium aan de top kunt meedraaien.' Als true-typekoe roemt Floris de tweevoudig nationaal kampioene Rirene (v. Jirens) van Patrick Sazy. 'Pure klasse.'

Het karakter van de dieren is een bijzonder punt van aandacht bij vader en zoon Arnauts. Zij hanteren daarom een aangebonden opfokmethode die ook gebruikelijk is in Frankrijk. Floris: 'Wij zorgen ervoor dat de kalvingen in het najaar gebeuren. De kalfjes blijven tot het spenen aangebonden op stal en worden 's morgens en 's avonds losgemaakt zodat ze kunnen gaan zuigen bij hun moeder.' De kalveren blijven het eerste levensjaar ook op stal in een vrije loopruimte. 'Door regelmatig wat krachtvoer aan te bieden lok je ze makkelijk naar je toe. Dat bevordert de hanteerbaarheid op latere leeftijd. Blondes mogen dan wel heel slim zijn, ze zijn gemakkelijk te verleiden.'

Keuringen en nog eens keuringen

Ook de vruchtbaarheid krijgt prioritaire aandacht in het selectiewerk en ook hier wordt gekeken naar het zuiden van Frankrijk. 'We bemesten het grasland

met een samengestelde meststof, arm aan stikstof. Te veel stikstof geeft te eiwitrijk gras en dat is slecht voor de vruchtbaarheid van een blonde. In de streek van oorsprong van het ras worden de weiden ook niet zo rijk bemest.'

Voor de aanwas op het fokbedrijf wordt gewerkt met de natuurlijk dekkende stier Capon (v. Leo). Deze Franse dekstier is afkomstig van het fokbedrijf van Jean-Pierre Delpech uit Moustier (Lot et Garonne). Carl vertelt hierover: 'In ons geval werkt een stier makkelijker dan ki. De stier wordt ongeveer drie jaar ingezet tot op het moment dat zijn eerste dochters gedekt moeten worden.'

De zoektocht naar een nieuwe dekstier is een klus waar zoon Floris zich graag mee bezighoudt. Floris: 'De zoektocht begint eigenlijk bij het jaar in, jaar uit opvolgen van nationale, regionale en departementale keuringen in Frankrijk. Het geeft je de kans om veel te zien en vooral te luisteren. Ik kijk daarbij uit naar stieren die al nafok hebben, zowel bij koeien als bij vaarzen. Wij kunnen ons immers geen twee dekstieren veroorloven. Nadien volgt een bedrijfsbezoek en wordt de moederlijn van de stier onder de loep gehouden. Dat levert veel achtergrondinformatie op.'

Appel valt niet ver van boom

Het dient vermeld: in thuisbasis Glabbeek staat de wieg van het Belgisch-witblauwras. Grootvader en veehouder Louis Arnauts was een fervent fokker van het witblauwras van Midden- en Hoog-België, de voorloper van het huidige witblauwras. Louis Arnauts was daarnaast een gewaardeerd jurylid en is zelfs een aantal jaren voorzitter van het stamboek met zetel te Ciney geweest.

'Wellicht komt de passie voor de fokkerij van mijn grootvader,' getuigt Floris, 'maar ik ben bij de opstart voor het blonde d'Aquitaineras gegaan. In de aanvang geen rationele keuze, maar een keuze puur op emotie. Bij elk bezoek aan de landbouwbeurs Agribex te Brussel was ik telkenmale gefascineerd door de elegantie van het ras en de imposante verschijning van de tentoongestelde dieren. Vooral de stieren hadden een bijzondere aantrekkingskracht op mij.' Floris geeft in de marge aan dat de natuurlijke kalvingen van het ras ook beter te combineren zijn met een job buitenshuis.

Pittig detail: de keuze voor het blonde-Oras werd in Glabbeek en omgeving met een scheef oog bekeken. Floris Arnauts: 'Ik krijg nu nog af en toe de opmerking dat mijn grootvader zich in zijn graf zou keren.'